

Klara och bra rapporter om bomb- och ljusfenomenen

Oerhört stort material, god grund för bedömning

— Det är omöjligt för oss att säga vad det rör sig om ännu — vi håller på att bearbeta materialet, som har ett oerhört omfång och först när vi kunnat göra en sammanställning av detta finns det möjlighet att överblicka och bedöma.

Löjtnant L. Neckman i försvarsstabens luftförsvarsavdelning är den som sitter med trådarna i sin hand, då det gäller alla de här ljus- och »bomb-fenomenen» på olika platser i landet, och han berättar för HT att försvarsstaben fått ett jättearbete för den här sakens skull. Alla stabens experter är i full verksamhet och samtidigt har man intim kontakt med försvarets forskningsanstalt, som ombesörjer den analytiska sidan.

Löjtnant Neckman omtalar vidare att många hundra rapporter kommit in, och meddelanden om sådana här fenomen kommer alltjämt. I försvarsstaben är man heller inte alls benägen att bagatellisera det hela, men man vill inte komma med något utlåtande, innan experterna verkligen fått möjlighet att bedöma ordentligt. En karta över de olika platser, där fenomen varit synliga, skall bl. a. upprättas, och ännu så länge är man samsatt med detaljarbetena.

— Nu är det inte alls — som många kanske är benägna att tro — fråga om lösliga uppgifter utan de flesta av rapporterna är mycket klara och bra och jag vill passa på att uttrycka vår tacksamhet till alla som skickat oss uppgifter. Med dessa uppgifter som grund finns det synnerligen goda möjligheter för försvarsstaben att arbeta vidare och så småningom komma fram till ett slutgiltigt resultat, påpekar slutligen löjtnant Neckman.

Bitarna liknar masugnsslagg eller koks

Även försvarets forskningsanstalt ifrågasätter liksom delegationen från Lv 5 om de slaggynd från bl. a. Njurunda, som satts i samband med »spökbomberna», över huvud kommit neddimpande från luften. De meteorstenar man brukar hitta är kompakta, utan porer och tunga som järn, me-

Laborator K. I. Skärblom i försvarets forskningsanstalt skärskådar de slagglignande bitarna genom mikroskopet.

dan de nu funna bitarna närmast ser ut som masugnsslagg eller koks.

Lite väl livlig fantasi, tror professor Lindblad

Kan de »spökraketer», som observerats under de senaste dagarna, ha varit meteoriter? Vad säger astronomen om saken?

HT har frågat professor Lindblad vid Saltsjöbadsobservatoriet, och han är tämligen övertygad om att den första eldkulan, som sågs den 9 juli kl. halv 3, verkligen var en meteor. Att den observerades på flera vitt skilda platser samtidigt endast bestyrker detta, då man får förutsätta att den gick på stor höjd, att skenet vidare var så starkt, att det kunde ses mitt på dagen, ger ytterligare stöd åt meteorteorien. Meteorerna kan nämligen vid friktionen mot luften upphetas till en sådan grad, att de blir intensivt lysande — härför behövs ingalunda att de är särskilt stora.

Nå, men alla de besynnerliga ljus-

kulor, om vilka rapporter under de följande dagarna duggat in? De kan naturligtvis också ha varit meteoriter säger professorn. Sådana kan nämligen ha sina frekvensmaxima, när de förekommer talrikare än annars. Vid de stora periodiska stjärnfallen kring exempelvis »leoniderna» i november eller »perseiderna» i augusti varje år, rör det sig emellertid om större svärmar, än det här kan vara frågan om.

Professor Lindblad kan dock inte låta bli att undra om inte folk har lite väl livlig fantasi så här års. Särskilt skeptisk ställer han sig till alla rapporterna om nedslag. Är det meteoriter, man har att göra med, är det rätt osannolikt att de slagit ner. Vanligen förintas sådana där stjärnfall i luften. Och slår meteoriter ner, vilket ju faktiskt hänt vid några tillfällen i Sverige, så ser de ut som järnbitar, vilka borrar sig ner i jorden och får ej alls det porösa utseende, som tydligen exempelvis Njurunda-fyndet hade. I de flesta fall är det emellertid en synvilla, när folk tycker sig se meteoritnedslag.